

JEAN BERTHEROY

*H. n. Jean Bertheroy είνε σχεδόν ή μόνη εκ των γραφουσῶν ήτις συνέργαψεν ιστορικὰ μυθιστορία, διὰ τὰς όποιας ἀπαιτεῖται πολυμάθεια, δξύνοια καὶ φαντασία ἀνικήτρως, πρᾶγμα ἀποκετὰ σπάνιον εἰς τὰς γυναικας, αἵτινες συνήθως κέκτηται μόνον τὴν φαντασίαν τῆς καρδίας.

*H. Ka J. Bertheroy ἐδημοσίευσε κατὰ πρῶτον συλλογὴν ποιημάτων: Αἱ γυναικες τῆς ἀρχαιότητος. Κατόπιν Τὴν δοξιδέριδα τῆς Πούμπηας, Τὰς Παρθένους τῶν Συρακουσῶν, Τοὺς ἔφεστίους θεούς, Τὸ κάλλος τοῦ Ἀλκίου.

Εἶναι εὐτόχημα δι' ἓνα μυθιστοριογράφον, νὰ ἐκλέξῃ πρὸς ἔξεικόνιαν ἐποχὴν καθ' ἥροντος γλαυκὸν οὐρανού, λαδὲ ἀθλητῶν, γκυπτῶν, ποιητριῶν καὶ παρθένων, πορεύεται διὰ μέσου μαρμαρίνων στοῖων. Οὐδὲν ἔτερον μέλημα, εἰμὶ τῷ ἀνατλάσῃ οὗτος ἐπὶ τῷ ἀρχαῖον θέλον πάλλους ὑποδειγμάτων, ἐμψύχους μορφάς.

*H. n. J. Bertheroy ἐλάξενσεν ἀπαραμέλλοντας τοιάντας: Εἰς τὴν Ἀΐγηναν ἐπενόσης τὸ σύμπλεγμα τοῦ Πυθίου, τὸν γηραιὸν ἀδλητὴν στηριζόμενον ἐπὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ, τῆς γλαυκῶπιδος ποιητρίας Σενοφίλης, καὶ βαδίζοντα παρατίθεντος τὸν νίον τοῦ Ἀλκίου.

*Ανεκαίνιας τῶν θαυμάσιων διάκοσμον τῆς Πομπηίας καὶ τὸν ἐκπλήκτως μεγαλοπρεπῆ κόσμον τῆς Ὀλυμπίας. Ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς δὲν είναι μόνον ἔντεχνος ἀγοροδόμησις καὶ χαρίσσεσα σκηνογραφία, πιστῶς ἀναπολόδου τὴν ἀρχαῖαν φύσιν καὶ εὑκλεαν· ἡ n. J. Bertheroy τὰς ἀνεκτικώσασεν οὐχὶ ισόνον ἀποκλειστικῶς διὰ τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς, ἀλλὰ δὲ αἰσθαντὸς τοιάντης: τῆς συγχρόνου ἐκείνων καὶ τῆς ἴδικῆς μας. Αἱ ὁργαὶ τῆς Ὀλυμπίας καὶ αἱ ὁργήσεις τῆς Πομπηίας καθίστανται εἰς τὰ βιβλία της, μεθ' ὅλην τὴν διατηρουμένην θελκτικήν των λαμ-

ποστητα, τὸ σύμβολον καὶ δὲ κόσμος τῆς ἡδονῆς καὶ τῶν βασάνων τῆς ἐποχῆς μας: ψυχὴ καὶ φύσις, μνοτικόμος καὶ κάλλος· διπλῶν ἀναχρονισμός, δοτικής καθιστατὴ ἀπειρῶν συγκινητικὸν τὸ ἔργον τῆς n. J. Bertheroy.

Συνδυάνοντας οὕτω τὰς ἀρχαῖας μορφὰς καὶ τὰς ἀληθεῖς ίδεας εἴνε αὐτῇ ἡ πορματικὴ διάδοχος τοῦ André Chénier τὸ E l o g e τοῦ όποιον ἐλάμβανε παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τὸ βραβεῖον τῆς εὐγλωττίας.

*Ἐπάνεργες—μὲς τὴν αὐτὴν συναισθήσην τοῦ φραγίου, τοῦ γραφικοῦ, τοῦ δράματος, τῆς ἀρχαῖας καὶ τῆς συγχρόνου ψυχῆς τῆς ἀνθρωπότητος—καὶ ἄλλας ἐποχάς:

*Η ἐμπνευσμένη συγγραφεὺς ἔγραψε καὶ ἄλλα ἔργα φέροντα τὸν ἔξης τίτλους: Ximénes, Le journal de Marguerite, Plautin, Le jardin de Tolosati, Les délices de Mantoue, Le Roman d'une dame, Le double joug, Le Mirage, Sybaris. Τὸ τελευταῖον τοῦτο μυθιστορόμα, εὖτε νεονένον ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἐκρίθη εὐμενότατα ἐν Παρισίοις.

*H. n. Bertheroy εἴνε συντάκτις τῆς ἐφορτίου ἐφημερίδος «La Française».

ΓΡΑΜΜΑΙ

Τίποτε δὲν είνε τόσῳ ὑψηλόν, τόσῳ φραγίον, δσῳ μιὰ θνσία ἰσχυροῦ συναισθήματος πρὸς μᾶς ἡμικῆς πομάλου ίδεας.

*H γυνὴ μόνον ἐφ' ὅσον αἰσθάνεται τῷψεις διὰ ἀφοσσύνης τῆς γηδάσκει.

*Ο βίος ἀποτελεῖται ἀπὸ στιγμάς. Κέρδισε τὰς στιγμάς σου γιὰ νὰ κερδίσῃς τὸν βίον σου δλόπληρον.

*H ζωὴ μας εἶναι δρόμος μετ' ἐμποδίων. Νικᾷ συνήθως ὁ πεσὼν ἐν τῇ ἀρχῇ· διότι ἀποκτᾷ τὴν δέονσαν πείραν διὰ τὸν λοιπὸν δρόμον.

*Πιποτισμός· ἀνάγνωσι ὑπνωτισμὸς ἡμικῆς.

Tὰ μεγάλεστερα κτυπήματα τοῦ ξυλοκόπου τὰ δέχεται ὁ ἵσχυρότερος κορμός.

Tὸ γέλοιο είνε τὸ λογικώτερον κατὰ τῆς οὐτιδοντήτος τοῦ κόσμου δπλογ. "Οποιος γελᾷ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν λύπην τοῦ ἀκόμη είνε ἀληθῆς ηγητὴς τῆς ζωῆς.

A. Γ.